

בדרך לדמשק

ב־1976 ניהל אבוג'יהאד את המע" רכה נגד הצבא הסורי בלבנון, יחד עם אבומוסא, והנחיל לסורים מפלה מכי איבה בצידון ובכניש דמשק־ביירות. ב־1982 ניצח על מערכת אש"ף נגד צה"ל, וראה בסורים בוגדים שנטשו אור תו בשרה־הקרב. ב־1983 ניהל את הג' נת טריפולי מול ההסתערות. של הסור רים וסוכניהם הפלסטיניים. כאשר גורש ערפאת בצורה מעליבה מטוריה, ב־1983, החליט גם אבוג'יה

במשך כל השנים תבע אסד, כתנאי מוקדם ומוחלט לכל התקרבות, שיאסר ערפאת יבטל את קשריו עם מצריים, הממשיכה לדגול בשלום עם ישראל. ערפאת סירב לעשות זאת. **להתפייסות אסד־ערפאת יש משמעות חשובה מאוד, מפני שערפאת הצליח לחדש את הקשר שלו עם אסד בעודו שומר על מלוא הקשר שלו עם מובאד רכ. אסד נתן את ידו לערפאת,**

לסטיני. דמשק מתאמת את מדיניותה עם מוסקווא. כדי לאפשר את התימך רונים הערביים לקראת ועידה כזאת, דרושה מידה של הידברות בין סוריה ואש"ף.

אין ספק שהגופים הפלסטיניים הקי רובים לסוריה — אירגוני חבש וחווה" מה — רוצים בהתפייסות. בשטחים הכבושים פועלים אירגונים אלה כיום כאחדות גמורה עם פת"ח, המוסלמים הקיצוניים והקומוניסטים.

אוהדי סוריה תובעים כי גם המנהיגים יתאחדו, וקשה לעי מוד בפני דרישה זו, כאשר העולם הערבי כולו אחוז בתלה" בית למראה ההתקוממות.

מצד אש"ף דרושה ההתפייסות כדי לבצר את האחדות הפנימית של האיר" גון — הן בצמרת, הן בשטחים הכבד שים.

במשך כמה שנים ניסה ערפאת לני קוט עמדה אנטי־סורית ולהתקרב ליר" דן, מתוך תיקווה שזה יביא לפתיחת תהליך מדיני בשיתוף עם האמריקאים.

לבנון וירדן. על כן היה רוצה בתקומת סוריה המאוחדת; או לפחות בהפיכת פלסטיין, ירדן ולבנון למדינות־חסות סוריות.

● כשליט סוריה, הוא רוצה להשת" מש בעניין הפלסטיני לקידום האינטר" סים של סוריה ושל מישטרו.

משום־כך עורר ערפאת את זעמו מאז ההתחלה.

בשנות ה־60 הראשונות, כשפת"ח היה עדיין גוף מתחרתי קטן, אסרו הסור רים את ערפאת, יחד עם אבוג'יהאד ורוב שאר חברי המפקדה של פת"ח. בעזרת עדויות מפוברקות התכוונו להי אשים את ערפאת ברצח, ולתלות אותו. הדבר לא הצליח. אסד היה אז שר־הביי טחון הסורי.

לאחר מכן עורר ערפאת את זעמו של אסד פעמים רבות. הדברים הגיעו לשיא במילחמת־הלבנון. כדי להציל את יחידותיו בלבנון, עשה אסד הסכם שביתת־נשק עם אריאל שרון ביום השישי של המלחמה, מבלי לכלול בו את כוחות אש"ף. הסכם זה איפשר לש

חששו שאם יצליחו השיעים לכבוש את המחנות, ייערכו בהם טבח וגירוש המוני. לכן, כאופן ספונטאני, התלכדו הלוחמים הפלסטיניים סביב הרגל של אש"ף. אנשי חבש וחווה"מה הצטרפו גם הם לכוח הלאומי המאוחד.

במחנות נוצרה האהדות הלי אומית מלמטה, והיא גררה אחריה את המנהיגים. אותו התחיל עצמו מתרחם, במיסגרת בשטחים הכבושים, במיסגרת האינתיפאדה.

לתלות את ערפאת

אסד הוא אדם מציאותי מאין כמוהו. כשנוכח לדעת כי ניסיון ההפיכה נכשל, כי אש"ף מאוחד עתה בראשות ערפאת וכי ההתקוממות בנדה וברצועה מתנהלת אף היא תחת דגל אש"ף, הוא הסיק את המסקנות.

כיום אין לאסד נכסים פלסטיניים, זולת האירגון הקטן של

הריגת אבוג'יהאד סיפקה את ההזדמנות להתקרבות בין אש"ף ודמשק, והפכה את ערפאת לאדם המקשר כעת בין כל מנהיגי ערב

אולם ניסיון זה הוכשל עליידי הסירוב המוחלט של ממשלות ישראל וארצות־הברית לפתוח במשאומתן עם אש"ף, גם במיסגרת הסכם חוסיין־ערפאת.

המהלך המתין לא הביא שום תוצאה חיובית לעניין הפלסטיני, ני, אלא רק לפילוג שהחליש את אש"ף. ממשלת־ישראל אף השתמשה בפילוג כבהוכחה

רוח לכתר את כוונות המערבית, ואת צבא אש"ף בתווך. ערפאת האשים את אסד בבגידה, והשליט הסורי נעלב עד לעימקי־נפשו.

אולם בפוליטיקה, הרגשות האישיים אינם מכריעים. לא אסד ולא ערפאת יכולים להרי שות לעצמם לכלכל את מעשייהם על פי רגשות אישיים, נוכח

היכרתי וזממה רסיסים כדי להמשיך ולהשתתף במישקים הפלסטיני, נאלץ אסד להתפייס עם ערפאת.

אין זה קל לאסד, כי מילחמתו בער" פאת היא רבת־שנים, ויש לה שורשים עמוקים.

ערפאת מסמל את "עצמאות ההח" לטה הפלסטינית" — זכות הפלסטיני

ערפאת
נאוור לא הפך לפאור

האד להעביר את מגוריו מבירת סוריה לבירת ירדן. הוא מילא תפקיד חשוב בגיבוש הסכם חוסיין־ערפאת. כאשר ביטל חוסיין הסכם זה לפני שנתיים, נאלץ אבוג'יהאד לנדוד שוב עם מיש" פחתו, והפעם לתוניס. שם נהרג כאיש בלייבית.

אשתו רצתה לקבור אותו בעמאן, אבל המלך חוסיין התנגד. הוא חשש שההלווייה תביא להתקוממות הפליי טים במחנות שליד עמאן. מאז ראשית ההתקוממות בשטחים הכבושים, חי המי לך כפחד מתמיד מפני אפשרות זו.

משום־כך נקבר אבוג'יהאד ברמי והלווייתו שימשה כעילה להתפיי סות אסד־ערפאת. ואילו אשתו מנסה עתה להשתכן בעמאן.

האנשים שהחליטו להרוג את אבוג'יהאד חשבו מה שחשבו — אם חשבו. אבל הם בוודאי לא חשבו שהם מביאים להתפייסות, ההופכת עכשיו לאת יאסר ערפאת לציר המרכזי בעולם הערבי, המדינאי הערבי היחיד המקובל עכשיו על מוד בארכ ואסד, קדיאפי וחוסיון, מלך סעודיה ונשיא אלג'יריה, והמקשר בין כולם.

בעוד לערפאת ממשך לתת את ידו למובאד, שבעיר־הברי רה שלו מתנופף דיגלה של שני ריודת־ישראל.

משום־כך זהו צעד של התמתנות מצד אסד, ולא צעד של הקצנה מצד ערפאת. זוהי עובדה חשובה מאוד לגבי העתיד.

בדרך לרמשק הפך שאל היהודי לפאול הנוצרי. שום שינוי דרמטי כזה לא אירע לערפאת.

הציר המרכזי

על כל המהלך הזה מרחפת דמותו של אבוג'יהאד. הריגתו היא גורלה את ההתפייסות המהירה. אפוא של אבוג'יהאד ואש" תן מסמל במידה רבה את הגורל הפלסטיני, ואת ההתפייסות הפוליטיות של המאבק הפלסטיני.

לפני 25 שנה ישב אבוג'יהאד ברמי שק והכין את הפיגועים הראשונים של פת"ח בישראל, בחסות סורית. או נאסר עליידי הסורים, יחד עם ערפאת, בשל עירובם להיכנע לתכתיבים סוריים.

אבוג'יהאד
נ'צחון אחרי המוות

לכך שאין עוד טעם להתחשב באש"ף.

מאז שהמלך חוסיין ביטל לפני שני תיים את הסכם חוסיין־ערפאת, לא נותרה למעשה סיבה שתמנע את הת" קרבות ערפאת־אסד. האינתיפאדה אף הגבירה את סבירות המהלך הזה, מכיוון שהמלך חוסיין נעלם מן התמונה, האופציה הירדנית מתה סופית (ראה הודון). ואילו אסד נשאר גורם חשוב.

העובדה המכרעת בכל המהלך כמי עט ונשכחה.

חומרת המציב. חומרת ההתפייסות הנוכחית, המשר" תת את האינטרסים של סוריה ושל אש"ף גם יחד.

דמשק אש"ף־קאהיר

ב בחינת סוריה דרושה ההתפיי סות, כדי למנוע את בידודה של סוריה במערכת הפנים־ערבית.

ברית־המועצות רוצה בוועידה בינלי אומית, שבה ייצג אש"ף את העם הפי

נים לנהל מדיניות עצמאית, כשהם משותררים מן האוטורופסות של כל המדינות הערביות.

לאסד קשה מאוד לקבל תביעה זו, מכמה סיבות:

● כאיש מופלגת אל־בעת" (התח" ייה" הוא דוגל באחדות האומה הער" בית, ורואה בבעייה הפלסטינית עניין כללי־ערבי, שכל הערבים יחירו צריכים להחליט עליה.

● כסורי, הוא רואה בפלסטיין חלק מן המולדת הסורית ההיסטורית, כמו